

[Ole Bjørn Kraft.]

Organisationer havde ønsket at ikklæde sig de Uniformer, der her er Tale om, for at have noget at pynte sig med, for at løbe omkring og lave Optøjer paa Gaderne og forstyrre den offentlige Orden.

Enhver maa svare for sine egne, men jeg ønsker overfor dette høje Ting, inden Forhandlingerne slutter, at gøre et Par Bemærkninger om den konservative Ungdomsorganisation, som Justitsministerens Udtalelser ogsaa var vendt imod.

Jeg har haft Lejlighed til for ganske kort Tid siden at overvære en Del af denne Organisations Øvelser, har været sammen med dem en hel Dag paa en Udflygt, og jeg kan derfor tale med Erfaring om, hvad det er for en Ungdom, der er samlet i disse Organisationer, og hvad deres Formaal er. Jeg tror ogsaa, jeg kan tale med om det med større Sagkundskab og større Forstaaelse, end Landets Justitsminister har vist i denne Sag.

Det er mit sikre Indtryk efter det Samvær, jeg har haft med de konservative Stormtropper, at den Ungdom, som er samlet i denne Organisation, har saa lidt som nogen haft til Formaal at pynte sig med en eller anden Uniform for at løbe omkring i Landet eller i Hovedstadens Gader og lave Optøjer. De unge Mænd og Kvinder, der er samlet i denne Organisation, er paa een Gang friske og alvorlige unge, som er gaaet ind i dette Arbejde ud fra en ganske bestemt Indstilling, en ganske bestemt Opfattelse af Tiden, som de lever i, og den Opgave, som paahviler dem i den Tid, de skal bygge, naar de, der i Øjeblikket har Magten, ikke længere er i Stand dertil. De er gaaet ind i denne Organisation og i dette Arbejde ud fra en virkelig alvorlig Indstilling og ud fra et, jeg kan sige, brændende Ønske om at uddanne sig saaledes, at de vil være i Stand til at yde deres Land Tjenester, hvis det skulde blive paakrævet.

Det, som de stræber efter, er ikke det, som saa længe har været et Maal eller har været god Tone: den størst mulige Frihed, den størst mulige Løshed, den størst mulige Ret til at søge sit eget; men det er i første Række at søge en Selvdisciplin, at søge Orden, at søge Fasthed og Retlinethed i Tilværelsen. Og de er derigennem Udtryk for en helt ny Tid, som er i Færd med at gaa hen over Verden, som med Voldsomhed vender sig som en stærk Reaktion mod de Idealer, som alt for længe har præget store Dele af Europa, og hvis Resultater vi ogsaa ser for vore Øjne.

Den højtærede Justitsminister var saa

overordentlig glad for den Ungdom, der levede, da han var ung, og det er jo den gamle Historie: Den Gang, da jeg var Pige, da var der Piger til. Men naar man først naar saa langt, at man fremhæver sin egen Ungdom og sin egen Ungdoms Idealer som det eneste attraaværdige og vender sig uden Trang til at indleve sig i Ungdommens Tankegang, uden Forsøg paa at forstaa dem, der er unge nu, med Foragt og med Haan mod disse, saa er det et sikkert Tegn paa, at ens Tid er forbi, et sikkert Tegn paa, at Udviklingen er løbet fra en, og at andre Tider er i Færd med at indtage ens Plads.

Jeg skal ikke diskutere, om Ungdommen, den Gang den højtærede Justitsminister var ung, var bedre end den Ungdom, der nu lever. Jeg kender ikke til Ungdommen i den højtærede Justitsministers Ungdomstid. Det Indtryk, jeg har faaet af den ved at læse Litteratur og læse de Beretninger, der stammer fra den Tid, indgiver mig ingen Beundring, ingen Ønsker om, at den Tid skulde komme tilbage. Men jeg kender min egen Tids Ungdom, og jeg ved, at den er en frisk, en klar og ærlig Ungdom, som bestræber sig for at orientere sig i sin Tid og paa et aabent, ærligt, frisk og sundt Grundlag at tage sit eget Arbejde op.

Og den Tankegang har jeg truffet i de Organisationer, man har villet skildre paa denne Maade. Efter min Opfattelse er der intet, der er mere skæbnesvangert for et Lands Udvikling og Historie, end naar man kommer til det Øjeblik, hvor Forbindelsen mellem den Generation, der har Magten, og den Generation, der skal vokse frem, glipper, saa der kommer et aabent Rum mellem de to Generationer. Man har set det før i andre Lande, har set, hvilke skæbnesvangre Virkninger der kommer af dette, at de, der havde Magten, ikke forstod den nye Tid, hvad der medførte, at der mellem de to Generationer kom et aabent Gab, over hvilket der ingen Bro kunde slaas. Men vi kan jo tage denne Situation roligt.

Thi hvis man virkelig tror, at man er i Stand til ved Hjælp af Politiforbud at standse Udviklingen, tager man fejl, og Ungdommen kan tage den Haan og den Foragt, som her møder den, kan tage disse Bestræbelser for at imødegaa dens Idealer og ærlige Indstilling med Ro, for dens er Fremtiden, og de nuværende Magthaveres er Fortiden. Derfor er det urigtigt, at man har søgt paa denne Maade at give en gal Forklaring paa, hvad der ligger bagved den Bevægelse, ikke har søgt at forstaa den, at trænge ind til dens virkelige Kærne.